

Ἄν σὰς λείψῃ μὴ γὰρ πάντα τούτῃ λόφα κ' ἡ μανία
 γὰρ τῶν ἔθνων τὴν ἀγάπην καὶ γὰρ τὴν κηδεμονεῖα,
 κ' ἂν τὸν λόγον τῶν ἡ γλύκα τὴν ψυχὴν σὰς δὲν χαυνώσῃ,
 τότε κ' ὁ Μουφτής ἐκείνος τὴν Τουρκιὰ θὰ σαβανώσῃ
 μὲ φήματα Μουφτήδων καὶ Συντάγματος θεσμοῦ,
 ποῦ τῆς ἔφεραν ἀγρίους τῶν φρενῶν παροξυσμοῦ.

Ξαφρῆσθηκα μὲ τὴν λαλῖά
 μαρμαρωμένον Βασιλῆα,
 κ' ἐγὼ θαρρῶ, τοῦ φοναξῆ, σωτήριον πῶς εἶναι
 τὸ δίκως κηδεμόνας ζῆν καὶ θῆσθαι, Κωνσταντίνε.
 Κ' ἔμπροσ' ὅτῃς πόρταις τῶν κουφῶν εἶσο κ' ἂν θέλῃς βρόντα,
 εἶσο κ' ἂν θέλῃς μίλιος μὲ τρόπο κ' ἂπὸ σπόντα,
 θὰ συγκριθῆς μὲ πλάνητα κ' εἰς ἔρημον βοῶντα.

Τὶ μνημόσου κ' ἐκείνου... καὶ μοῦ φάνηκε πῶς εἶδα
 κουρελίερα τὴν πατρίδα,
 καὶ τὸν δίσκο τὸν τραπὸ τῶν κολλύβων νὰ κρατῇ
 καὶ μὲ τούτον ἔδολοδς ἐδοπλαγγχίας νὰ ζῆτῇ,
 κ' ἔσκασαν πολλοὶ σ' αὐτὴ γέλοισα
 γὰρ τῆς δόξης τὰ κουρέλια.

Κ' ἄκουσα νὰ λέγῃ κάποιος μὴ μὲ τέτοιο δίσκο μὴ
 βγαίνετε γὰρ σὺνδρομῇ.
 Τέτοιο μνημόσου δίσκο μὴν τὸν εἶχῃς, Ρωμηοῦνῃ,
 γὰρ τὴν ἔλεημοσύνη.

Τέτοιο μνημόσου δίσκο
 μὴν τὸν βγάξῃς μὲ τοὺς ἄλλους
 ἔμπροσ' ὁ Καίσαρας μεγάλου
 καὶ σὲ κάθε Βασιλίσκο.

Κ' ἕνας δικέφαλος αἰτός
 ἐπέταξε καμαριώτῳ,
 κ' ἂπ' οὐπο κ' ἂν ἐπέρας μὲ δὶάπλατα φτερά
 χερσέτησαν τὸ δῆμα τὸν τουρκίκο βροντερά,
 κ' ἐπέταξαν Πινδαρικῶν κελαδημάτων φλόγγοι,
 κ' ὕμνοι γίνηκαν λευθεριάς ἀλυσσοδέτων βόγγοι.

Τὶ γὰρ σ' ἐκείνους πάλι,
 ποῦκαναν τὴν προσεχῆ τὴν
 μὲ κατάνυξι μεγάλη,
 κ' ἔνοησαν μὲς σ' τὴν ψυχὴ τῶν
 τὸν αἰτὸ τοῦ Βασιλῆα,
 καὶ δὲν εἶχαν μιλῆ.

Συνέχεια καὶ τέλος ὅτων ὕμνησῶν τοῦ μέλους.

Π.— Καλὸς μὰς ἦλθες Βασιλῆα, σὲ τοῦτο μὰς τὸν αἶλο...
 ἀνοίγοις μὴ πικρῇ τὸ σπέρα μὰς τὸ λάλο,
 γὰρ νὰ μὰς πῆς τὶ οὐσῶνα σ' τὴν Δέντρα καὶ σ' τὴν Ρώμη
 κ' ἂν πρέπει νὰ μὴ χάσωμε τὸ θάρρος μὰς ἀκόμη

Χαίρ' ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, καὶ φωνῶντας σπολλάτῃ
 κ' εἶπες πάλι χωρατὰ
 μὲ πᾶσι καὶ μ' ἄλλοι.

Μὲ θερμὸν ἐνδιαφέρον ἔτρετες εἶδο κ' ἔκει,
 κ' ἔσπευδε λαδὸς κοντά σου, κ' ἔσπευδαν πολιτικοί,
 κ' ἡ Πατρίς ὑπερχάρη βλέποντάς σε, Βασιλῆα,
 νὰ πηγαίνῃς σὲ στρατιώνας δίκως νᾶσαι Πασοχαλῆ.

Γὰρ τοὺς ἐπέδρους ῥυτίτσας μὲ προφανῆ φροντίδα,
 καὶ γὰρ τὸν παρονόσορο καὶ τὴν καφισταρίδα,
 μὲ καὶ γὰρ τὴν ἀρβρίδα τοῦ Πατρινοῦ Τερετῆ,
 κ' ἔλους μὰς ἀνεκασῶσας μὲ τοῦτο τὸ ταῖσι.

Ἐμίλησες σ' τὴν Κέρκυρα μὰς μὲ τὸν Κορρηάτῃ,
 καὶ σ' τὴν Πατρῶν τὸν Γούναρη θαρρῶ πῶς εἶπες κατῃ,
 καὶ συζητήσας ἄρχισαν σὲ λιμαδρῶν σφαιραῖς
 γκατὶ καὶ πῶς ἐκάθισες σ' τὴν Πάτρα τόποις ἑμέρας,
 πῶς κ' ὁ Καλλέργης ἔφυγε σ' τὰς Πάτρας ἂν σπουδῇ,
 ποῦδς λόγος τὸν ἠγάγκασε νὰ σπεύσῃ νὰ σὲ ὄθ.

Κ' ἔμας σ' ἐπεριμένομας κ' ἄργοσους νὰ γυρίσῃς,
 κ' ἔλεγον συμπολταῖ
 πῶς ἴσως ἀπελείται
 καμμία νῆα κρίσις.

Τὶ σχόλια Γερουσιῶν καὶ πάντων τῶν ἐν τάλει,
 κ' ὁ Κυριακοῦλης Βασιλῆα, γράμμ' ἀνακτὸ σοῦ στέλλει,
 κ' ἔκει σοῦ γράφει φανερὰ πῶς ὁ λαὸς πλανᾶται
 ἂν σύμφωνα μὲ τοὺς θεσμοὺς θαρρῇ πῶς κυβερνᾶται.

Κ' εἶναι πολὺ κατάλληλον μὲσα σὲ τέτοιαις ἔθραι,
 ὅπου μικρῶν ἔργαλαδοὶ καὶ μὰς τρομῶσιν μπόρας,
 ν' ἀνοίξωμε συζήτησι καὶ δυνατὴ κουβέντα
 γὰρ τὰ καφ' Συντάγματος καὶ γὰρ τὰ Παρλαμέντα.

Φ.— Δέξου προσήσεις, Βασιλῆα, κ' ἔμένα τῆς μαγάραις...
 καλὸς μὰς ἦλθες... εὐθύμοι καὶ λάλει καὶ οὐσῶνα...
 νέας ἐκκαθαρίσους παρλάξιν Νιαγάραις
 μὰς μὲ τόσους κλαίοντας πῆρε καὶ τὸν Κλεῶπα.

Μὲ τῶν ἐκκαθαρίσεων τὴν δρασὴν ἀναθάρρους
 κ' ἂπὸ καλίας περασμοῦδς τὸ σπῆσις μὰς καθάριος,
 καὶ σ' τὴν ἀγκάλην τοῦ λαοῦ τὴν κεφαλὴν προσκλίνων,
 σκέπτοιο μ' αὐτὸν γενναίος,
 κ' ἔπιμελοῦ, κοπιᾶσε μὲθ' ἔλων τὸν Ἑλλήνων
 ἐφ' ὅσον εἶσαι νέος.

Γὰρ λόγχοις λέγε μοναχὰ καὶ γὰρ Στρατοῦ σπαλέχῃ,
 κ' ἔφετος ἀνταγάλικῃ
 νὰ δείξωμε πολιτικῇ,
 κ' εἶπε κ' ἔφετος σ' τὸν Πισσὸν πῶς Αἰε-λέ-μυαῖν δὲν ἔχει.

Μ' αὐτοὺς τοὺς κουτογῆλοους,
 τὸν Γκρέβ, καὶ τοὺς ἄλλους,
 τὸν μπουσούλα μὰς χάνομε.

Παίξων ἐν σὲ παικτοῦς,
 φέγων ἐν σὲ φεκτοῦς,
 τὶ δῆβάλω νὰ χάνομε;

Ἐμπροσ'... καθένας κηδεμὸν ἄς λείψῃ τοῦ λαοῦ,
 κ' ὀδηγῶς μὰς ἀλκιμοὺς κ' ἄτῳ δὲν ἔσρα ποῦ.

Καὶ ἠμκόσους ποικιλίας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Θερμὸς συχαίρει κ' ὁ Ρωμῆος θεῶν Ἀσκληπιᾶδῃν,
 τὸν ὀτολόγον λατρῶν δάιτα Δημητριᾶδῃν,
 εἰ ὅσα γράψων δόκτορες τῆς τένης δυνατοὶ
 περὶ μὰς μελέτης τοῦ σπουδαίου γὰρ ταῦτο.